

?L'aval del COI rellança el somni d'organitzar uns Jocs d'Hivern a Catalunya

La Generalitat assumeix el lideratge en l'anàlisi de la viabilitat d'una candidatura que genera molt més entusiasme al Pirineu que a Barcelona

Estadi Olímpic Lluís Companys Foto: Adrià Costa

L'aposta de Barcelona per organitzar uns Jocs Olímpics d'hivern havia quedat enterrada amb el govern d'Ada Colau, però la capital catalana havia deixat una porta oberta a reprendre aquest projecte

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/127290/barcelona/enterra/definitivament/jocs/hivern/2026>)

sempre que sigui la Generalitat qui es posi al capdavant. En consonància, el paper que juguen els dos atractius principals de la iniciativa, Barcelona i els Pirineus, s'han invertit i el projecte ha passat a denominar-se Pirineus-Barcelona. El Comitè Olímpic Internacional (COI) ha atorgat el seu aval per treballar en la candidatura dels Jocs d'hivern del 2030

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/164418/candidatura/olimpica/barcelona-pirineus/rep/aval/coi>)

, cosa que catapultava de nou un vell somni que va llançar el 2010 Jordi Hereu quan era alcalde de la capital catalana per acollir els del 2022

(<https://www.naciodigital.cat/noticia/127284/somni/olimpic/hereu/trias/va/fer/seu>) .

La postura del COI es va donar a conèixer el diumenge a la tarda a Buenos Aires (Argentina) -la

matinada de dilluns si es té en compte l'hora catalana-, en una reunió celebrada en el marc dels Jocs Olímpics de la Joventut i en la qual el consultor del COI, Gilbert Felli, va presentar l'informe que ha elaborat a partir de la seva visita de tres dies a Catalunya, ara fa tot just un mes. L'aval d'aquest organisme fa possible el pas a la següent fase, que consisteix a formalitzar la precandidatura un cop s'ha constatat que el territori compta amb les infraestructures necessàries per poder acollir l'esdeveniment.

Pocs detalls han transcendit sobre els passos que cal seguir a partir d'ara per garantir l'èxit de la iniciativa (<https://www.naciodigital.cat/noticia/135248/barcelona/pot/tornar/ser/olimpica>). Encara des de Buenos Aires, el secretari general de l'Esport de la Generalitat, Gerard Figueras, ha detallat les darreres hores en conversa amb alguns mitjans de comunicació que la pròxima etapa és fer un estudi de viabilitat. La Generalitat espera tenir en tres mesos un dossier tècnic, que és l'estadi previ per elaborar la precandidatura. Per a tot el procés serà útil la feina que ja havia encapçalat l'Ajuntament de Barcelona per a la candidatura del 2022 -que després es va posposar a la del 2026-, si bé ara caldrà adaptar-la als nous criteris del COI, subratlla a NacióDigital Maite Fandos, que és la coordinadora institucional de la taula de treball per impulsar la candidatura de Pirineus-Barcelona.

El Govern estudiarà si la candidatura s'adequa "al projecte de país"

Després de la reunió setmanal del Govern d'aquest dimarts, la portaveu de l'executiu català, Elsa Artadi, ha indicat que la Generalitat té la responsabilitat ara de "valorar si el projecte que s'hauria de fer per tenir una bona candidatura s'adiu al projecte de país", i és a partir d'aquí que es prendrà una decisió de si tira endavant. Ha agregat que la relació amb el COI és "molt fluida". Per a Fandos, l'aval del COI "és una molt bona notícia per posar en valor que Barcelona i Catalunya continuen sent referents esportius", i afegeix que "és molt important que l'esport sigui un element que t'identifica com a país i ciutat".

Fandos recorda que, un cop obtingut l'aval del COI, és l'hora de començar a treballar per articular la candidatura. La també tinent d'alcalde d'Esports de Barcelona amb Xavier Trias, i ara regidora i diputada de la Diputació, subratlla que els criteris clau són "la sostenibilitat i posar el nom del Pirineu en el mapa". Ressalta que és important que les infraestructures que es planifiquin tinguin ús més enllà del propi dels Jocs. Ara cal definir qüestions com on es faran les proves, on estarà la vila olímpica -en el seu moment es va optar pel barri de la Marina de la capital catalana i la Molina- i aconseguir que mentrestant se celebrin cites esportives a Catalunya vinculades als esports d'hivern.

També cal treballar amb el suport de totes les administracions, detalla Fandos. Al Pirineu està més que garantit i l'aval del COI ha estat rebut amb satisfacció, com han evidenciat les darreres hores des dels nuclis de muntanya. A l'Ajuntament de la capital catalana s'ha rebut la decisió amb menys entusiasme. Fonts del consistori recorden que mantenen inalterable el seu rol de limitar-se a acompanyar en el procés per valorar si presentar-se per organitzar els Jocs del 2030. No obstant això, subratllen que per ara "no hi ha una proposta concreta" de candidatura, i que en tot cas s'haurien de complir les condicions que l'Ajuntament va aprovar en la comissió que va enterrar definitivament el projecte per presentar-se als Jocs del 2026. Això va ser a principis del 2017, quan es va remarcar la manca de consens social i polític per aspirar a acollir els Jocs d'hivern.

Les aspiracions olímpiques de Barcelona venen de lluny

Malgrat que Barcelona hagi cedit el protagonisme al Govern, el somni olímpic de la capital catalana va pel camí de complir els 100 anys. Els primers Jocs d'estiu que la ciutat va intentar organitzar van ser els del 1924, en temps de la Mancomunitat, però es van adjudicar a París, i la capital catalana va tardar encara 68 anys fins a acollir els del 92. Un quart de segle després, la ciutat no té en horitzó tornar a encapçalar una candidatura olímpica. Els Jocs d'estiu no se'ls ha plantejat, però sí els d'hivern, tot i que aquesta aspiració havia quedat aparcada. Hereu la va arrancar el 2010 per organitzar els del 2022, Trias va mantenir l'aposta però va posposar la

candidatura a la cita del 2026 i Colau la va descartar, cedint a la Generalitat l'impuls d'un projecte d'aquestes característiques.

A més del 1924, els intents de Barcelona per tenir uns Jocs van reproduir-se en diverses ocasions. Durant la Segona República va optar als del 1936, però van ser adjudicats a Berlín per tensions polítiques i internes del Comitè Olímpic Espanyol (COE). Els del 1940 es van demanar un cop renovat el COE el 1933, amb August Pi i Sunyer de president -el seu germà Carles va ser alcalde de Barcelona-, però el govern espanyol va renunciar-hi a les portes de la sublevació franquista i van ser adjudicats a Tòquio, tot i que no es van poder celebrar per la Segona Guerra Mundial. Fins i tot es van intentar els del 1972, en ple franquisme, però la candidatura es va veure frustrada i va guanyar-los Munic. Finalment va obtenir els del 1992 i ara és la Generalitat, i no Barcelona, qui sospesa presentar-se per als d'hivern del 2030.